



20.6.2003 Rozsutec Slovensko

S odbíjením posledních dnů katastrálního úřadu, jsme se rozhodli pustit žilou našemu fondu FKSP a jediným řešením bylo udělat si pěkný podnikový výlet. Padla volba na Slovensko. Nejdříve se uvažovalo jet na Roháče, ale pak zvítězila trasa na Rozsutec, nacházející se v Malé Fatře. Byla blíže hranicím. Cestovka Aventinus nám vybrala ubytování v novém hotelu Mak v Terchovej. Jelikož jsme museli zaplnit autobus a po počátečním nadšení se s blížícím časem odjezdu řady zaměstnanců -turistů řídly, byla zvolena forma Hujerovců nebo -li členů rodin zaměstnanců, kteří dokázali uvolněná místa zaplnit. Pak už nic nebránilo tomu, aby 20.června v pátek ráno mohl plný autobus vyrazit směr Terchová.

Bába nám hlídala děti a jel s námi brácha se Zuzkou a Jana Moravcová. Cesta za pomoci kolujícího „skla“ ubíhala pěkně a vesele. Počasí a jeho předpověď slibovala, že nebude zlobit. A i pouštění klimatizace za stavu když už jsme lapali po dechu, a dechovky pouštěné do autobusových repráků řidičem Kociánem nám nemohlo zkazit radost z nadcházejícího výletu. Kromě plánované zastávky na dálnici k

občerstvení a v Rožnově pod Radhoštěm, kde jsme navštívili skanzen a místní restauraci, byla neplánovaná zastávka na hranicích v Makově, kde jsme tvrdili nějaký čas kvůli nevyplněným papírům. Naštěstí, ale časové ztráty byly dohnány a procházka Žilinou nás odpoledne neminula. Do Terchovej jsme dorazili večer, ubytovali se, najedli, vyzkoušeli bazén a večer už jen relaxovali při kartách.



So 21.6.2003

Ráno po bohaté snídani, s námi vyrazil autobus na místa startu. Většina osazenstva volila trasu přímého útoku na Malý a Velký Rozsutec z Biely. Namáhavé stoupání prověřilo fyziku a tak se na místo cíle dostávali hloučky po hodinách. Někteří dobyli obě kóty, jiní jednu a byly i ti, co oba vrchy obešli. Jelikož jsme nahoru vyběhli první nebylo na vrchu moc lidí. Při sestupu už se jich valilo nahoru dost. Po nutném doplnění sil v místních restauracích ve Štefanové a zjištění, že výlet přežili všichni ve zdraví, se odjelo do hotelu v plném počtu. Po večeři jsme ještě sjeli Oravu na gumových člunech. Řeka byla dost líná tak jsme si zapádlovali za 350 Kč za osobu.

Ne 22.6.2003

V neděli nás už čekala jen snídaně a odjezd, za linoucích se bohoslužeb z rádia, směr Bojnice. Prohlídka hradu (se zpěvem a



tancem), koupaliště, ZOO, oběd a hurá do Čech. Bohužel trasa nebyla volena optimálně a tak po objetí snad celého rovníku jsme se do svých domovů dostali až pozdě večer. S nohama ušmajdanými, ale celý.

